

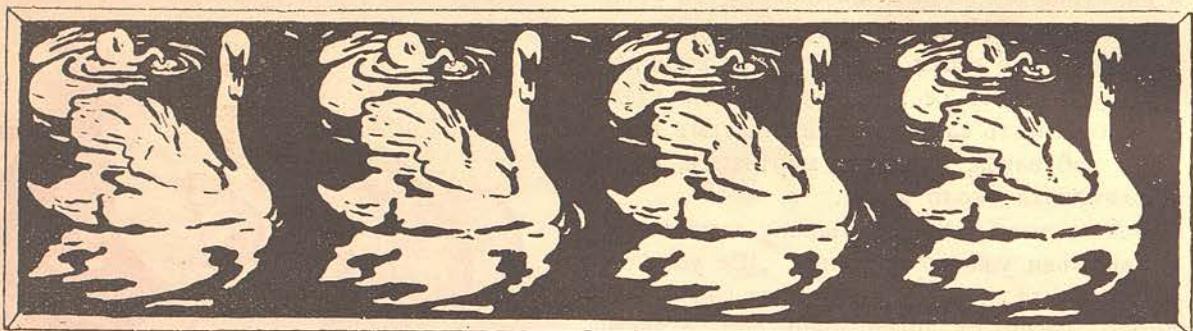
порта и му даде убъжище. Хайвата се спрѣ от вънъ и взе силно да удря по портитѣ, викайки: „Отворете, азъ съмъ Хайвата!“ Но Планинскиятъ Старецъ не отвори. Тогава Хайвата издигна ръцѣ къмъ небето и повика на помощъ гръмотевицата и свѣткавицата. По-силна отъ всѣка човѣшка сила, бурята удари съ гръмъ и молнии нѣколко пъти скалитѣ, докато тѣ се здробиха на късчета, и тамъ, подъ скалитѣ, Пау-Пук-Кеевисъ легна мъртвавъ въ своя човѣшки образъ.

Това бѣ послѣдната побѣда на Хайвата — слѣдъ нея сѫдбата му носѣше само скърби и неволи. Загубата на двамата му другари, Ши-

биабось и Квазиндъ го сломяваше, но най-тежката бѣда бѣ една дълга и тѣжна зима, която донесе гладъ и трѣска и му отне неговата мила съпруга.

Облѣчена въ най-скжпитѣ ѝ прѣмѣни, Минехаха заровиха на вѣчна почивка дълбоко подъ снѣга, а Хайвата, гледайки огъня, който всѣка вечеръ горѣше надъ нейния гробъ, не тѣгуваше толкова много, защото чувствуващъ че тѣхната раздѣла не ще бѫде за дълго. Той усѣщаше, че скоро ще дойде деня, когато и той ще отиде въ Острова на Блаженитѣ, кѫдето го чакаше душата на неговата съпруга.

Отъ френски прѣведе: Г. П.

САМО СѢЙ¹⁾

Отъ Тенхи.

Нѣма почва, плодъ да не създава:
Само сѣй и чакай благодать.
И оплаквашъ ли се, че въ забрава
Те обрекла орисъта корава —
Вѣрвай ме: саминъ си виноватъ.

Прѣв. отъ нѣмски: С. Чилингировъ.

¹⁾ Тенхи-микадо. Царувалъ въ Япония отъ 668 до 672 год. слѣдъ Христа. Популяренъ е съ това, че мѣсечи опредѣлъ като селянинъ, за да изучи непосрѣдно коравия животъ на бѣдните.